

צרפת

יובל אסתר

השבוע המה פארק התערוכות הפריסאי מטקטורים ודחפורים שעסקו ביישור השטח, הריסת אדנים מן המבנים הקיימים. מטרת העבודות: להכשיר את הקרקע לקראת יריד המסחר הבינלאומי, שיפתח במקום בין ה-22 למאי ל-7 יוני 1955.

יהיה זה יובל ה-50 של היריד הפריסאי. הוא נערך לראשונה בשנת 1904, על-ידי תעשיינים צרפתיים, שנהקאו בירידים המס-חריים הגדולים, אשר נערכו בגרמניה, הקיף בשנתו הראשונה רק 468 חברות צרפתיות וזרות. מאז הלך המפעל והתפתח בהדרגה: בשנת 1914 החליטה עיריית פאריס לתמוך בירידים, לשלבם עם תוכניות שעשועים עם מיות. בשנת 1917 נערך היריד לקול רעמי החותמים הגרמנים, שנמצאו במרחק 100 קילומטרים מבירת צרפת. בשנת 1937 כבר הגיע מספר המשתתפים ביריד ל-8000, וב-1953 המריא המספר ל-12 אלף.

השנה — בשנת-היובל — יגדל מספר המשתתפים עוד יותר, יגיע כנראה ל-14 אלף חברות מסחריות. מספר החברות הלא-צרפתיים, שישתתפו ביריד, יגדל אף הוא במידה רבה: עד כה הודיעו 34 מדינות על הסכמתן להקים ביתנים ביריד.

בין משתתפי היריד הפריסאי יהיו, זו הפעם הראשונה גם מדינות הגוש המזרחי, כולל ברית-המועצות עצמה, יציגו בעיקר מוצרים חקלאיים. ברגע בו נודע לחברות האמריקאיות על החלטת הסובייטים להופיע, התאחדו הן, החליטו להקים ביתן לאומי מסואר של ארצות-הברית.

רהיטים, קרונות, פלאסטיקה. אחד האגפים המעניינים ביותר של היריד, אשר ישתרע על שטח של 450 אלף מטרים מרוב-בעים, יהיה אגף-הרהיטים. חלק מאגף זה יהיה מיועד לקונים-סיטונאים בלבד.

ביתנים רבי עניין אחרים של היריד הם פריסאי, שיוקם גוסף על ביתני המדינות השונות, יהיו:

- הביתן למוצרי פלאסטיקה, בו יוצגו השנה מודלים של בתים בנויים מחומר פלאסטי.
- הביתן למוצרי-זכוכית, אשר אף הוא יקדש השנה לשימושים השונים של הזכוכית בבניין.
- ביתן מיוחד למכשירי-ריתוך חדשים.
- ביתן השירותים הציבוריים, בו יוצגו הפעם קרונות-מסעדה וקרונות-שינה משוכים ללים.

הצרפתים לא היו היחידים, שהתכוננו הש-בוע לקראת היריד הגדול. גם ייצאנים וייב-ורים ישראלים פתחו בהכנות קדחתניות לקראת אמצע חודש מאי: הם ראו ביריד הזדמנות מצוינת להפגין את כוחה התע-שייתי של ישראל, לבוא בקשרים מסחריים עם מדינות שונות.

ראשון בלגון

מייקל דה-וונג פנטון היה ג'נטלמן אנגלי מושלם. אולם התפוכות הגורל שלבשו דמות של הפסד בקלפים, או שערויה אחרת, הביאו אותו אל המוסד אשר אינו מכיר בכל כללי ג'נטלמניות: לגיון-הורים הצר-פתי. השמש האלגירית חרכה את עורו העדין של מייקל. החול, האופף את בסיס הגיון-הורים בסיוי בל'עבאס, גירה את נחיריו עצביו.

בשבוע שעבר הגיעה סבלנותו של מייקל לקיצה: הוא החליט להימלט מן הגהיגום המדברי, היה מוכן אפילו להסתכן בעונש המות הצפוי לכל העורק מלגיון הורים. הוא שלח מברקים דחופים לאחוזים מידידיו הלונדוניים, מברקים נוספים לקונסול הבריטי באלג'יר. הידידים והקונסול באו לעזרתו, שלחו לו כסף, שכרו בשבילו חדר באחד מבתי-המלון המפוארים באוראן. ברגע בו היה הכל מוכן חמק מייקל מן המחנה.

ככדא, או במועדון-דידה? את אשר אירע לאחר מכן אפשר לתאר כגירסה מר-דנית של הסטור היפאני ראשומון (העונם הזה 756), בו אומר כל צד אמת מוחלטת משלו. שלושה ימים לאחר הבריחה פירסמו השלטונות הצרפתיים הודעה קצרה: פנטון נתפס באוראן, הועבר לסיוי בל'עבאס, לא יואשם בעריקה, היות והוא נעדר מן המחנה רק יומיים.

לעומת ההודעה הצרפתית פירסמה העיתון ג'ור הבריטי גירסה משלה: מייקל דה-וונג

פנטון הצליח להימלט, הגיע ללונדון מבלה בנעימים במועדון-לילה בריטיים. כסיוע להודעה פירסם היומון דייני מירור תצלום של פנטון בחברת שתי נערות בלונדניות, ציין בכותרת כי הבורח צולם לפני יומיים במועדון צ'רצ'יל הלונדוני. כן פירסמו עתון ג'ים שונים ראיון מיוחד עם מייקל אלכסנדר, אחיינו של המרשאל הבריטי אלכסנדר, שטען כי הוא הוא שעור לפנטון להימלט.

בראשית השבוע הפכה הפרשה מסתורית יותר ויותר. הבריטים עצמו על דעתם: "פנ-טון נמצא בלונדון!" הצרפתים הכחישו: "התמונות צולמו לפני שנים מספר, בטרם התגבר פנטון ללגיון. פנטון עצמו שתק.

ספר

בעקבות פרעה

החודש היה איור סירה-גואראמא, המ רוחק 50 קילומטר ממאורי, מוקף שרשרת סמיכה של אנשי המשמר האורחים, לבושי מעילי-העור השחורים. לא היה זה מפעל אטומי ספרדי, שנשמר בקפדנות. לא היה זה גם מתנה ריכוז חשאי לאויבי משטר-פראנקו. מאות הפועלים, שניצבו מאחורי שרשרת השומרים החמושים, היו עסוקים במלאכה בלתי-רגילה: תציבת קבר-ענק תת-קרקעי, בו ינוחו, בבוא העת, עצמותיו של הגנרالیסימו פראנקו.

הקבר נחצב מתחת לגבעה תלולה, אשר על פסגתה ניצב צלב, שגובהו 156 מטרים. כאשר יואר הצלב באורות-גיאון אדומים. ייראה בכל חמשת המחוות הסמוכים. עד כה נחצבו 200 אלף מטרים מעוקבים של גראניט, כדי לפנות מקום לכניסה התת-קרקעית. כיפת הכנסייה הנהיגה בגודלה בעולם: קוטרה יהיה 38 מטר וגובהה 40 מטר.

פחד מפני ברידות. מסכיב לכיפה הענקית ישחצו ארבע סידרות של כוכים, שיכילו את עצמותיהם של 150 אלף איש: חללי הפשיסטים במלחמת האזרחים, בני בית-המלכות הבורבונג, בני משפחתו של פראנקו. אמר עתונאי צרפתי, שביקר במקום: "הגנרالیסימו מפחד מפני הבדידות."

המבנים אשר על פני הקרקע עתידים להיות מפוארים לא פחות מאלה שמתחתיה. כפתח הקבר יוקם שער של ברונזה, אשר משקלו יעלה על 11 טון. בקרבת מקום ייבנה מגור מפואר, אשר יושביו יפקחו על הקבר. מסדר הגזירים אשר יושכן במגור טרם נקבע. אולם ראשי הדת הקתולית בספרד היו מרוצים. מרוצים פחות היו פקידי משרד-האוצר הספרדי: שאיפת הפאר של פראנקו, אשר החליט ללכת בעקבות פרעוני-מצרים היתה עתידה לעלות למדינה ב-300 מיליון פוטית (12,5 מיליון ל"י).

במרחב

לבנון

העתונות ניצחה

החודש היה בית-הנבחרים הלבנוני עד לתופעה מוזרה: יציע העתונאים, אשר כי אולם הבמירות הגדול, התרוקן מאדם והצירים הנכבדים נאלצו לפתוח כדיוניהם ללא כל תקווה שהבריהם הנמלצים יונצחו בדפוטי.

היה זה שיאה הדרמטי של פרשה ארוכה. זה זמן רב שהעתונאים הלבנוניים סבלו קשות מחוסר-דייקנותם של צירי בית-הנבחרים. לעתים היה הבית מתכנס בשעה 15.30, ומגיע להרכבו החוקי רק בשעה 19.00. הצירים היו מגיעים למקום בזה אחר זה, בהפרשי זמן גדולים, מאלצים את נציגי העתונות לבזוז שעות יקרות. החודש החליטו העתונאים לשים קץ לבד-בו. ראשי אגודת-העתונאים הביירותית נתכנ-סו לשיבה חשאית, קיבלו החלטה מכרעת: העתונאים יתכו רק חצי שעה לאחר מועד כינוסו הרשמי של בית-הנבחרים. אחר יקומו ויסתלקו.

ההחלטה בוצעה במלואה, הביאה לתוצאות המקות. לאחר שערך בית-הנבחרים הלבנוני שתי ישיבות באיחור רב, ללא נוכחות העת-ונאים, נערכה הישיבה השלישית בהרכב מלא, בדיוק בזמן הקבוע: הצירים היו מוכנים לעשות הכל — ובלבד שתוכן גאומיהם יפורסם.

הכיפה הגדולה בעולם היא זו של כנסיית פטרוס הקדוש ברומא: קוטרה 39 מטר.

מהנדס צעיר וארוסתו

אילן אפשטיין, שהודחה השבוע ראשון, הוא מהנדס בניין חיפאי צעיר, ששהה בחוף-לארץ לשם השתלמות, היכול להשוות את טיב שירות האוטובוסים שם לזה שבארץ. לדעתו, המצב בארץ הוא בסדר, אם כי "יש מקום לשיפורים."

בינתיים נשאר המקום למודחה השני פנוי רק לרקות מעטות. כי היתה זאת ארוסתו של אפשטיין, החיילת צביה ויצניטובסקי, שהופיעה כעבור עשר דקות וזיהתה את עצמה. כמו ארוסה מרבה אף היא לנסוע ב"ישיר", מעריכה במיוחד את העובדה שהאוטובוס עומד לרשותה בכל שעה שתרצה, מאפשר לה, כתלאיכבית, לנסוע לחיפה ללא המתנה.

אשר לרעיון המיוחד שהיה לאחד הקוראים הנוסעים בשבוע שעבר, להזדהות בעזרת מכתב, מוכן מאליו שהפנטט החדש הזה אינו יעיל כלל. פרסי הזדהות ישולמו רק לנוסעי ה"ישיר" של "אגד" שיבואו להזדהות, אישית, במערכת העולם הזה.

תל-אביב, 27.2.1955

תל-אביב, 25.2.1955

אתה, אחד מאלפי הנוסעים מדי יום בקו ה"ישיר" מתל-אביב לחיפה ומחיפה לתל-אביב, אותו מקיים אגד בדייקנות, נוחות ומהירות תוכל גם כן לזכות בפרסי הויהוי. לנוסע הראשון בתמונות שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"י במוזמן. השני במודעה יזכה בפרס של עשר ל"י במוזמן.